

89. Z mgieł wicher

Z mgieł wicher całun tka,
Okrywa nim swą łódź.
/ Pod moim wiosłem cicho fala łka,
I szepcze wróć, ach wróć /x2
I szepcze wróć, ach wróć.

Ja w dla nieznana tak,
Wzbijam swój trwożny wzrok.
/ Przez wód odmęty, chmurny, nocny mrok,
Ja płynę w dal /x2
Ja płynę w dal.

Chciałbym, ach chciałbym już,
Zatrzymać łódki bieg.
/ Uniknąć życia tego groźnych burz,
I wyjść na pewien brzeg /x2
I wyjść na pewien brzeg.

Lecz, że mnie życia wciąż,
Unosi wartki prąd.
/ Ty Boże wywiedź mnie na pewny ląd,
Ty bądź sternikiem mym /x2
Ty bądź sternikiem mym.